

DOMINGO III DE PASCUA (C)

PRIMEIRA LECTURA Feit 5, 27b-32. 40b-41

Lectura do libro dos Feitos dos Apóstolos

Naqueles días, o xefe dos sacerdotes interrogou os apóstolos: - Expresamente vos mandamos que non ensinasedes nese nome, e vós enchestes Xerusalén coa vosa doutrina. Vós queredes botar sobre nosoutros o sangue dese home.

Pedro e os apóstolos responderon: - Cómpre obedecer a Deus antes ca ós homes. O Deus de nosos pais resucitou a Xesús, a quen vós matastes colgándoo dun madeiro; pois a este enxalzouno Deus coa súa dereita, facéndoo Xefe e Salvador, a fin de lle outorgar a Israel a conversión e o perdón dos pecados. E nós somos testemuñas destas cousas e tamén o Espírito Santo, que Deus dá ós que o obedecen. Azoutaron ós apóstolos e ordenáronlles que non falasen no nome de Xesús, e deixáronos ir. Eles saíron de diante do consello moi alegres de resultaren dignos de sufrir por mor do nome de Xesús.

SALMO RESPONSORIAL Sal 29, 2 e 4. 5 e 6. 11 e 12a e 13b

R/ (2a): **Eu lóote, Señor, porque me libraches.**

Ou: **Aleluia.**

Eu lóote, Señor, porque me libraches
e non deixaches rirse de min os inimigos.
sacaches do abismo a miña vida,
fixéchesme revivir,
lonxe dos que baixan ó sepulcro.

Cantádelle ó Señor os seus amados,
loade o seu santo nome.
O seu furor dura só un intre;
o seu favor, toda a vida.
Se hai pranto á tardiña,
ó abrente xa hai ledicia.

Escoita, Señor; ten compaixón de min,
Señor, ven socorrerme.
Trocáche-lo meu lamento en danza,
Señor, meu Deus, hei loarte por sempre.

SEGUNDA LECTURA Ap 5, 11-14

Lectura do libro da Apocalipse

Eu, Xoán, vin e oín a voz de moitos anxos arredor do trono e dos animais e dos anciáns: o número deles era de milleiros e milleiros. Proclamaban con forte voz: "Merecente é o Año, por estar degolado, de recibi-lo poder, a riqueza, a sabedoría, a forza, a honra, a gloria e a bendición".

E oín que tódalas criaturas que están no ceo e na terra e debaixo da terra e enriba do mar e tódalas cousas que hai nelas, proclamaban: "Para quen está sentado no trono e para o Año: a bendición, a honra, a gloria e o poder polos séculos dos séculos". E os catro animais dicían: "Amén" e os anciáns caeron en adoración.

EVANXEO Xn 21, 1-19

Lectura do santo Evanxeo segundo Xoán

Naquel tempo, aparecéuselles outra vez Xesús ós seus discípulos onda o lago de Tiberíades. Foi deste xeito: estaban xuntos Simón Pedro, Tomé o chamado Xemelgo, Natanael o de Caná de Galilea, os do Zebedeo, e mais outros dous discípulos seus.

Simón Pedro díxolles: - Vou pescar. Eles contestaron: - Imos tamén nós contigo. Saíron, e subiron a bordo. Pero aquela noite non colleron nada. Xusto cando acababa de rompe-lo día, presentouse Xesús na ribeira do lago. Pero non se decataron os discípulos de que era Xesús. Xesús preguntoulles: - Rapaces, ¿tedes algo que comer? Eles responderon: - Non. Díxolles entón: - Largade o aparello por estribor e atoparedes.

Eles largárono, e xa non podían halalo a bordo, de tanto peixe. Entón, aquel discípulo a quen amaba Xesús díxolle a Pedro: - É o Señor. Entón Simón Pedro, ó escoitar que era o Señor, cinguiu o vestido -pois estaba espido- e botouse ó mar. Os outros discípulos chegaron no bote -porque non estaban lonxe da terra senón a menos de cen metros-, remolcando o aparello cos peixes.

Cando vararon en terra, viron que había unhas brasas cun peixe enriba, e mais pan. Xesús díxolles: - Traede peixes dos que acabades de coller. Simón Pedro subiu ó bote e arrastrou para terra o aparello cheo de cento cincuenta e tres peixes grandes; e, con seren tantos, non rachou o aparello.

Xesús díxolles: - Vinde comer. Ningún dos seus discípulos se atrevía a preguntarlle "ti quen es", sabedores de que era o Señor. Foi Xesús, colleu o pan e déullelo, e igualmente o peixe. Esta foi a terceira vez que Xesús se manifestou ós seus discípulos resucitado de entre os mortos.

Cando xa comeran, preguntoulle Xesús a Simón Pedro: - Simón de Xoán ¿ámasme máis ca estes? El contestoulle: - Si, Señor, ti sabes que te quero. Xesús díxolle: - Apacenta os meus anos. E de novo preguntoulle por segunda vez: - Simón de Xoán, ¿ámasme? El respondeulle: - Si, Señor, ti sabes que te quero. Xesús díxolle: - Apacenta as miñas ovellas. E preguntoulle por terceira vez: - Simón de Xoán, ¿quéresme?

Entristeceuse Pedro de que lle preguntase por terceira vez "¿quéresme?", e respondeulle: - Señor, ti sábelo todo, ti ben sabes que te quero.

Xesús díxolle: - Apacenta as miñas ovellas. Con toda verdade cho aseguro: cando eras novo vestiaste ti e ías onde querías; cando te fagas vello, estendera-las túas mans, e vestirate outro e levarate onde non queres.

Dixo isto para significar con que clase de morte había de dar gloria a Deus. E despois engadiu: - Sígueme.